

Ca l'Aromir

Dissabte passat, el Centre d'Estudis Selvatans, que agrupa els investigadors de la comarca, va preparar una matinal a Tossa que començava amb una visita a la masia de ca l'Aromir, seguia amb un recorregut pels camins seculars cap a la derruïda ermita de la Mare de Déu de Gràcia i acabava davallant cap als tombants de cala Pola, de gran bellesa. Ca l'Aromir és un punt i a part. En un municipi costaner tan transformat, sorprèn trobar encara una casa pairal conservada pel seu propietari amb tanta fidelitat, gust i estimació. De ca l'Aromir tots n'hem sentit a parlar. Quan la gent, el dia de la festa, tot esperant la tornada, diu que el pelegrí ja és a ca l'Aromir, vol dir que ja està a punt de fer l'entrada a la vila. Els participants en l'excursió sabatina van ser rebuts amb la mateixa hospitalitat amb què la família Aromir rep el pelegrí, i mentre s'oferia coca i beure als visitants, el cap de casa va explicar els trets bàsics de la història familiar i d'aquelles nobles parets i va permetre la visita a les diverses estances, totes amb mobiliari antic –destacaven els llits d'Olot–, l'oratori privat, la sala noble, amb el retrat de l'avi esculpit en suro –el principal negoci d'abans– i el pergami amb l'arbre de família, i la part més vella, amb el cup de fer el vi, els estris de recollir la mel, el forn, llums antics i tot d'eines i aparells d'altres èpoques. Un petit museu viu.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 04-05-2011 Pàgina 18

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/404956-ca-laromir.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss